

Scrisoare de intenție

Evoluția Uniterului este strâns legată de oamenii care au investit și au crezut în el, viitorul organizației depinde de oamenii care aleg să se implice și de acum înainte. Am ales să candidez pentru un loc în senatul Uniter fără să am convingerea că l-aș merita sau că aș putea mișca lucrurile mai bine decât au făcut-o alții. Dar convins că e important să arăt că nu îmi e indiferent.

Ne aflăm într-un punct în care „generația de aur” a teatrului românesc începe să iasă din sferele de influență care au protejat acest mediu de intervenții abuzive sau radicale, e necesar ca întreg sectorul să coaguleze și să militeze pentru restructurarea și îmbunătățirea cadrelor legislative și financiare, astfel încât teatrul să câștige un plus de autonomie și să clădească în jurul lui comunități care să-i justifice importanța și relevanța.

Sunt actor și lucrător cultural, unul dintre fondatorii Reactor de creație și experiment din Cluj-Napoca, spațiu pentru care, alături de Oana Mardare, asigur o coordonare generală. În ultimii doisprezece ani, Reactorul m-a ajutat să înțeleg ce înseamnă construcția unei organizații: finanțări, deconturi, blocaje financiare, epuizare, grija pentru un spațiu, un public și un colectiv format în timp. Îmi exersează răbdarea, încerc să ascult și deși de cele mai multe ori pot fi considerat incisiv, încerc să am o atitudine constructivă. Experiența acumulată în acești ani m-a ajutat să am o perspectivă clară asupra provocărilor cu care se confruntă azi atât sectorul independent, cât și cel public.

Îmi doresc ca Uniter să fie o organizație mai deschisă, mai transparentă și mai conectată la realitatea lumii în care trăim. Cred că are nevoie de o comunicare mai strânsă cu membrii săi, de mecanisme de finanțare adaptate nevoilor sectorului, de un plus de atenție înspre sectorul independent, și de poziții publice ferme atunci când apar probleme importante pentru breaslă. Din senat aș face tot ce pot pentru asta. Nu pot promite că voi reuși, dar vă asigur că sunt destul de naiv încât să încerc fără rețineri.

Doru Talos